

Zehirli Saltık

– A.Kadir · 28 Haziran 2020

ZEHİRLİ SALTİK

Adın! Dedi, fısıltı.
Şuurdan yoksun kuruldum vara;
“kabal” dedim; sessizce, fısıltıyla, anlamsız...
İşte böyle yazgıya boyun eğdi varlığım.
Başlangıçtı bilinci hafife alan “mutlak”
Sonrasında ince ince akıttı hep zehrini;
Tanrıya sorduğumda:
“ana mısın, baba mı; göklerdeki kızıla, maviye benzer misin,
gündüzleri örten siyahi bir boya mı,
ne renk girdin içime zihnimi perdeledin?”
Sonraki kıvrımlar karanlık, gölge...
Özgürlük hapsolmuş, zindan kocaman!
Çoluk, çocuk, amca, dede...
Ömürler sıralanmış yüzyıllar geçmiş,
Kör ışığın altında birer birer saydığım.
Bini aşkındır yaşım, belki yüz binleri de;
Şahit olduğum aşklar var; bir günlük
Bin yıllık, efsane, hikâye, yalan!
İnsanı parçalayan binlerce hasret,
Gördüğüm binlerce sönen hayat var.
Ben şafağım, geceyim, gecenin içindeyim;
Bende saklı gözyaşı, okyanus kadar.
Emre amadeyim iradem yoksun;
Doğmak zorundayım her sabah,
Bulut olmak, yağmur olmak, buharlaşmak kaderim;
Med cezir, benim!
Kuvvetim, kuvvetsizim, çörelendim yokluğa
Şuurdan yoksun kuruldum vara.
İnsanım; insanlığa gark oldu tinim:
Emanet benliğim bir göz odada
Perdesi yamalı, duvarı nemli, tozlu bir sandıkta saklı kehanet;
“Ben”imle birlikte, “ben”imden ayrı:
“İnsanlık tarihi, savaş ve barış,

Almanın vermenin mutlak döngüsü;
Sokrattan öğütler, hümanist keder,
Ortaçağ yangını, tüten dumanı,
Cennetin anahtarı saklı içinde.
Nitzsche'nin öldürdüğü tanrının bile cesedi hükümsüz,
Kıskıvrak bağlı;
Atomun çekirdeği, evrenin tozu,
Yeraltından notlar, içinde saklı;
Mayalanmış kurgunun tüm tebaları"...
İnsanlığa ait ne var ne yoksa
Zayıflığımı, pisliğimi, hissizliğimi kusuyor yüzüme.
Şuurum açık!
Beni anam doğurdu, atam doğurdu,
Gebe toplumların piçiyim şimdi.
Halbuki anam, adam doğurdu;
Ruhumda gizlenmiş zehirli saltık!
İnce ince aktı benliğimin içine...
Eğer bilseydi kadın şeytan rahminde gizli,
İnsan bilseydi eğer, kötülük mutlak!
Görelî yalanlara siner miydi düşünce...
"kabul" dedim. Sessizce, fısıltıyla, anlamsız;
O kabule dolandı ellerim, ayaklarım,
Fısıltının kabında içime aktı zehir.
İnce ince, sinsice sabahladı "ben"imde...